

Fragment uit het sprookje Lucinde.

Het jongetje in het lege bad zit nog steeds op naakte knietjes gebukt boven het afvoerputje. Beneden hem ligt een landschap waarin licht en schaduwen elkaar steeds sneller afwisselen. Af en toe is het helemaal donker, en dan weer laat de zon met haar stralen het tafereeltje waarnaar het jongetje kijkt goud kleuren. Tussen de lichaamsdelen van de man die nog altijd stil op de grond ligt beginnen kleine plantjes te groeien. En mieren en kevers die hun weg verspert zagen, vinden weer manieren om langs de man heen te lopen of eronderdoor. Het gezicht van de man lijkt wel getekend met dikke zwarte viltstift. Als de zon er op schijnt is zijn vel bijna zo wit dat het pijn doet aan je ogen. En als het donker wordt, dan verdwijnt de man langzaam in de schaduw van het veld. En zijn vrouw die een eindje verder bij hem vandaan ligt heeft een arm uitgestrekt. Omdat het jongetje er ver vanuit de lucht op kan kijken ziet hij dat de vrouw met haar arm wijst in de richting van de boer. Maar voor iedere willekeurige voorbijganger ligt de vrouw gewoon met een gestrekte arm voor de boerderij en met haar hoofd op het stoepje. Een toevallige houding waarin ze terecht is gekomen toen ze van het dak van de boerderij naar beneden zweefde. Het enige verschil tussen deze twee mensen die nu rustig op de grond liggen, en daar al een tijdje liggen zo lijkt het, in ieder geval al een paar dagen, is dat de dikke zwarte lijnen rondom de man zichtbaar blijven wanneer het dag wordt, en dat de lijnen rondom de vrouw, die eerst nog helder en sierlijk waren, langzaam beginnen te verdwijnen. Het is bijna alsof ze iedere dag een stukje verder de grond in wordt getrokken, maar gelukkig lijkt dat maar zo. De grond blijft dezelfde, een vriendelijke droge korst die zo hard is dat er allerlei dingen van buiten op kunnen staan of leunen. Het is zij zelf die verdwijnt. De vrouw lost langzaam op in de lucht. Tot ze op een dag verdwenen is, en alleen de man er nog ligt.

Als je Lucinde bezoekt in het theater wordt je in de gelegenheid gesteld het gehele sprookje te lezen.